

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er glad for det initiativ, der er taget til denne debat. Det er jo en debat, som drejer sig om, hvordan helhedsbilledet af ældrepolitikken i Danmark ser ud. Jeg lagde meget mærke til det, hr. Villy Søvndal gjorde af bemærkninger om netop helhedsbilledet. Jeg noterede mig, at der blev sagt, at der også er et billede, der viser, at de fleste ældre – sådan fortolkede jeg det; det er i hvert fald min opfattelse – lever et værdigt og ordentligt liv.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at fundamentet i regeringens ældrepolitik er, at de ældre skal have ordentlige og trygge og værdige levevilkår. Det forudsætter indflydelse på egen dagligdag og ligestilling med andre i samfundet, og det forudsætter naturligvis også, at regeringen gør, hvad regeringen kan gøre, for at opnå disse mål.

De ældre i vort land er ikke glemt – tværtimod. Denne regering er meget bevidst om vore ældres indsats for opbygningen af det velfærds-samfund, vi har nået og fortsat har.

I 1970'erne blev de ældre, som mange vil vide det, betragtet som én samlet, homogen gruppe. Sådan er det heldigvis ikke længere. For regeringen må ældrepolitikken tage udgangspunkt i den enkeltes behov. Vi må skabe rammerne for, at også de ressourcer, vi ved at mange ældre, ja de fleste ældre, har, kan komme til udtryk i hverdagen. Dermed kan der også sættes mere ind mod isolation og ensomhed og skabes bedre forudsætninger for livskvalitet, ikke mindst for gruppen af svage ældre.

Regeringen har allerede gennemført en række initiativer, der forbedrer forholdene for de ældre på service-, på bolig- og på pensionsområdet. Vi har stillet og vil stille yderligere forslag i den folketingssamling om flere initiativer.

Men der er én ting, der er meget vigtig at gøre sig klar i debatten om vore ældres levevilkår, og det er følgende: Hvad kan regeringen gøre, styre og igangsætte, og hvad er det op til kommunerne at gøre, styre og igangsætte?

Sagen er jo – også her kommer man længst ved at fortælle tingene, som de er – at regeringen ikke centralt kan styre alting i kommunerne. Det er ikke regeringens opgave. Det ville heller ikke være ønskeligt. Det, regeringen kan gøre, er at tage udgangspunkt i, at det først og fremmest er kommunerne, der har ansvaret for den daglige ældreservice. Det betyder, at serviceniveauet

i den enkelte kommune afhænger af den enkelte lokale kommunalbestyrelses prioriteringer. Vi har kommunalt selvstyre her i landet, og derfor vil der lokalt være forskelle i serviceniveauet for de ældre.

Men det, regeringen kan gøre og gør på det overordnede plan, er at sikre, at det økonomiske grundlag for kommunernes ældreservice er i orden. Det er rent faktisk sket i de seneste år. Regeringen har indgået en aftale med kommunerne om økonomien for 1996, en aftale, der giver kommunerne et godt grundlag for at give borgerne en god service bl.a. inden for ældreområdet. Kommunerne planlægger en forhøjelse af deres budget til ældreservice fra 1995 til 1996 på i alt 1,5 pct. af det samlede budget. Det svarer til en vækst i faste priser i nettodriftsudgifterne på ældreområdet på mellem 0,3 og 0,4 mia. kr. Også set i forhold til antallet af ældre er der tale om, hvad jeg vil betegne som en pæn stigning.

Det er regeringens opfattelse, at kommunerne har det grundlag, der skal til for at sikre ordentlige forhold for de ældre.

Hensigten med regeringens lovforslag om oprettelse af ældreråd og klageråd på hjemmehjælpsområdet er at give vore ældre en reel indflydelse på ældrepolitikken. Kritik og ønsker om forbedringer skal kunne komme til udtryk; vore ældre skal kunne komme til orde på veltilrettede områder og i veludformede rammer. Det vil også være medvirkende til at få klarlagt og opfyldt vore ældres behov i lokalområderne.

Regeringen har også, skal jeg nævne, fremsat lovforslag om flere plejeboliger. Vi skønner, at aktivitetsniveauet i 1996 vil blive i størrelsesordenen 3.500 ældreboliger. Niveauet i 1996 skønner vi således bliver betydelig højere end i de foregående år.

Må jeg også nævne, at vi på ældre- og pensionsområdet fra regeringens side lægger stor vægt på selvbestemmelse og medindflydelse. Det er bl.a. blevet udmøntet i, at de ældre får udbetalt pension på plejehjem, og en større skattemæssig ligestilling af pensionister med andre skatteydere.

Endelig hører det også med til helhedsbilledet, at god økonomi for lønmodtagerne i alderdommen skal bygge på en kombination af folkepension, ATP og arbejdsmarkedspension, ikke mindst set i det lidt længere perspektiv.

Lad mig afslutningsvis slå fast her i de indledende bemærkninger, at Danmarks ældreomsorg som helhed betragtet må siges at ligge på et